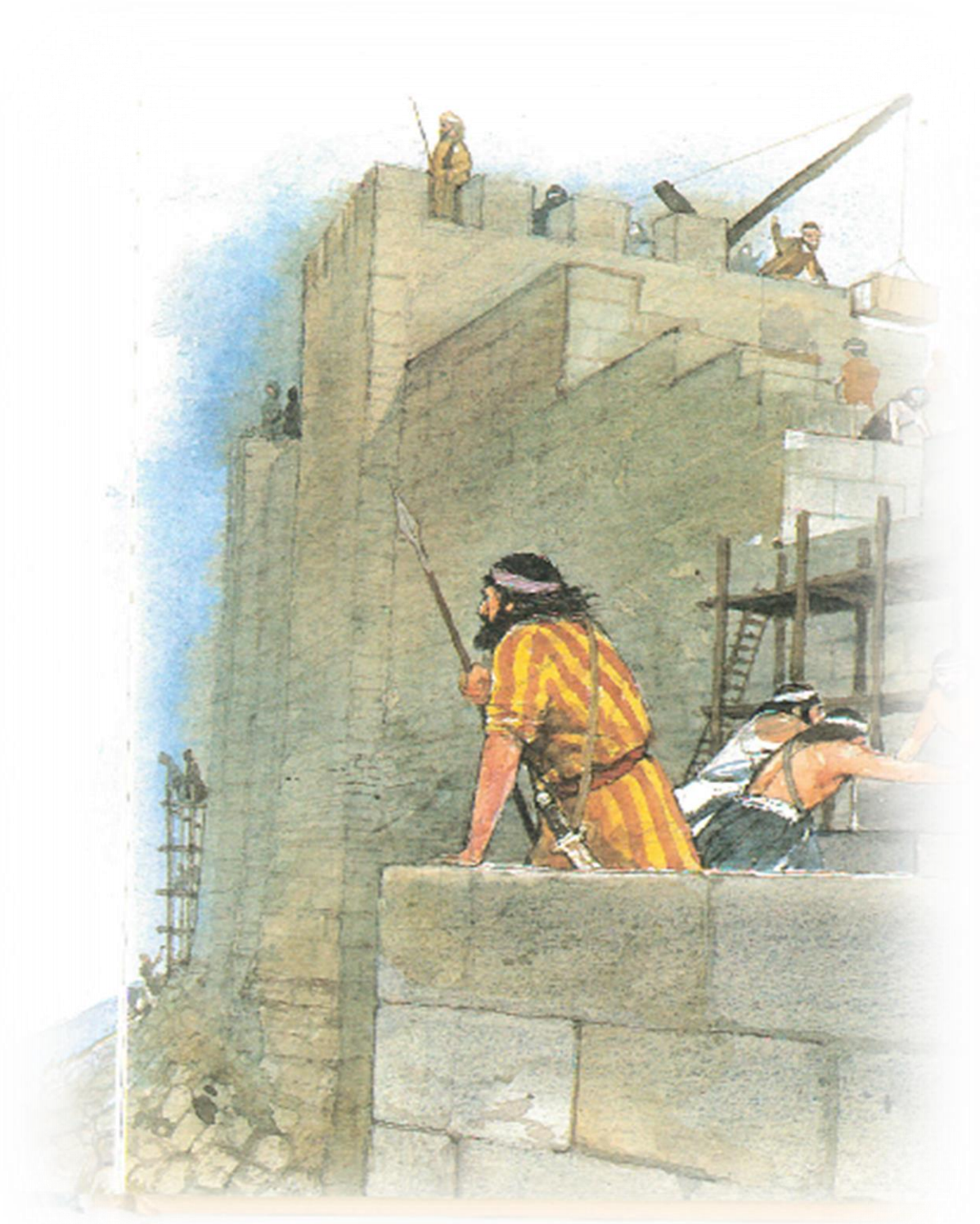

Nehemia

Groep 7 & 8

Verhaal 1: Nehemia naar Jeruzalem

Arthahsasta, de koning van het grote rijk Perzië, heeft natuurlijk veel mensen in dienst; soldaten, ruiters, paleiswachten, lijfwachten, koks, lakeien en nog veel meer. Het beroep van één van zijn mensen is schenker. Hij zorgt ervoor, dat de koning altijd de beste wijn krijgt die er is. Dit beroep lijkt niet zo moeilijk. Als je verstand hebt van wijn, weet je welke soorten de beste zijn en hoef je alleen maar de bekers van de koning en koningin bij te vullen tijdens de maaltijd.

Maar zó eenvoudig is het niet! Koningen hebben altijd vijanden. Die vijanden zijn er meestal op uit om de koning uit de weg te ruimen, om hem te doden. Daarom heeft een koning lijfwachten die hem beschermen. En daarom zoeken de vijanden soms naar een ander middel om de koning te doden: vergif. Maar het vergif moet natuurlijk wel ergens in het eten of drinken van de koning toegevoegd worden, bijvoorbeeld in zijn beker of in zijn kruik wijn. Een schenker proeft de wijn daarom altijd vooraf. Dat kan een risico zijn! De schenker zelf kan natuurlijk heel gemakkelijk gif in de beker van zijn koning doen. Daarom is het heel belangrijk dat de koning zijn schenker echt kan vertrouwen.

De schenker van koning Athahsasta heet Nehemia. De koning vertrouwt hem helemaal, hij is ook erg op hem gesteld. Dat is heel bijzonder, want Nehemia hoort niet bij het Perzische volk. Nehemia 's ouders zijn vroeger als gevangenen vanuit Juda door koning Nebukadnezar naar Babylonië gebracht. Na 70 jaar ballingschap mochten alle mensen uit Juda weer terugkeren, maar ze zijn lang niet allemaal gegaan. Ook Nehemia' s ouders niet. En later is Nehemia zelf ook niet teruggegaan. Maar Nehemia weet wel alles van het land Juda en van de stad Jeruzalem. En hij houdt van de God van zijn volk. Hoewel hij ver weg woont in Perzië, vertrouwt hij altijd op de God van Israël!

Op een dag komt Nehemia' s broer Hanani naar Perzië. Zijn broer woont wel in Juda. Samen met een paar vrienden komt hij Nehemia opzoeken.

"Hoe gaat het in Juda en Jeruzalem?", vraagt Nehemia hun.

"Niet goed", antwoordt zijn broer hem. "De mensen in Jeruzalem denken alleen maar aan zichzelf. De tempel is gelukkig wel weer opgebouwd, maar aan de afgebroken muren en verbrande poorten doen ze niets. Iedereen kan onze stad binnenkomen. De vijanden kunnen ons zomaar overvallen en Gods tempel weer verwoesten."

"Dat is vreselijk!", zegt Nehemia geschrokken. Hij gaat zitten en huilt van verdriet. "Straks begint alle ellende weer opnieuw. Dan worden ze weer gevangen genomen en naar een ander land gebracht. Dat mag niet gebeuren. Ze moeten de muren zo snel mogelijk weer opbouwen. Ik zal proberen of ik jullie kan helpen."

Nehemia kan niet vertrekken uit Perzië zonder eerst toestemming aan de koning te vragen. Maar zal deze hem laten gaan?

"Here, wat moet ik doen?", bidt hij. "Luistert U, God, alstublieft, vergeeft U onze zonden. Ik wil zo graag naar Jeruzalem, om mijn volk te helpen. De muren van Jeruzalem moeten weer opgebouwd worden. Jeruzalem is Uw stad, maar daar denken de Joden niet aan. Ik wil de koning vragen of ik er naartoe mag. Wilt U ervoor zorgen dat de koning dat goedvindt?" Zo bidt hij dagenlang, wekenlang, maandenlang.
Vier maanden wacht Nehemia met zijn vraag aan de koning. Hij wacht op het goede ogenblik. Maar ondertussen wordt hij wel steeds verdrietiger en ongeruster over Jeruzalem en de inwoners. Op een avond ziet koning Athahsasta, dat zijn schenker er zo slecht uitziet.
De koning vraagt: "Wat is er met u aan de hand? Waarom ziet u er zo somber uit?"
Door deze vraag denkt Nehemia, dat dit het goede moment is. Eerbiedig antwoordt hij de koning: "O koning, ik ben inderdaad erg verdrietig. U weet dat mijn familieleden lang geleden door koning Nebukadnezar gevangen genomen werden. Onze hoofdstad Jeruzalem is toen ook verwoest. Tijdens de regering van koning Kores mochten de Joden weer terug. Maar nu heb ik gehoord, dat de muren en de poorten van Jeruzalem nog steeds niet opgebouwd zijn. De vijand kan er zomaar binnenkomen!"
"Wat zou u daar dan aan willen doen?", vraagt de koning vriendelijk.
"O koning, als u het goedvindt, wil ik er zo gauw mogelijk naartoe. Mag ik alstublieft naar Juda om de mensen daar te helpen?"
De koning denkt even na en zegt dan: "Goed, u mag gaan. Als u in uw land bent, mag u daar mijn landvoogd zijn. Zo kunt u ondertussen kijken of de inwoners daar mij wel gehoorzamen. U blijft in mijn dienst als landvoogd van Juda."
God heeft Nehemia's gebed verhoord! Hij heeft toestemming! Hij durft te vragen:
"O koning, wilt u mij brieven meegeven voor de landvoogden van de provincies waardoor ik zal reizen? Dan zullen ze mij niet lastigvallen. O koning, en alstublieft ook een brief voor Asaf, de houtvester? Hij kan me hout geven uit uw bossen en ik zal veel hout nodig hebben."
De koning antwoordt tenslotte: "U krijgt alles wat u nodig hebt. U krijgt ook nog soldaten mee, die u onderweg zullen beschermen!"

Je vindt dit verhaal in Nehemia 1 en 2.

Letterladder

1. klinker
2. voegwoord
3. Engels voor 'één'
4. ten uitvoer brengen
5. verpakkingen
6. fouten die God wil vergeven
7. natiën
8. brandstof
9. fris
10. water doorlatend
11. oude lengtemaat
12. medeklinker

NEHEMIA BAD

Invulopdracht: Matteüs 7:7

B _ _ _
en u zal gegeven worden;
Z _ _ _ _
en gij zult vinden;
K _ _ _ _
en u zal opengedaan worden.

Zoek de tien verschillen tussen de twee plaatjes.

Verhaal 2: Nehemia maakt een plan

Wat is Nehemia dankbaar en blij! God helpt hem! Hij heeft de toestemming van de koning gekregen, om naar Jeruzalem te gaan. Hij maakt zich klaar voor zijn reis. Hij vertrekt nu zo snel mogelijk uit zijn woonplaats Susan in Perzië. Met de belangrijke brieven voor de landvoogden onderweg en de brief voor Asaf, die voor de koninklijke bossen zorgt. Hij is blij dat hij de reis niet alleen hoeft te maken. Met de legerofficieren en ruiters van de koning die met hem meerijden komt hij veilig aan in Jeruzalem.

Daar ziet Nehemia onmiddellijk dat zijn broer de waarheid heeft gesproken. Het is een treurig gezicht. De muren van Jeruzalem staan er afgebrokkeld bij; de poorten zijn half verbrand. Iedereen kan de stad zomaar binnenlopen. En dat gebeurt eenvoudig dan ook! Mensen die niets in Jeruzalem te zoeken hebben, komen er toch in.

Drie mannen, die er ook niets te maken hebben, zijn woedend als ze horen dat een belangrijke dienaar van koning Arthahsasta in Jeruzalem is komen wonen en nog wel als landvoogd. Deze mannen heten Sanballat, Tobia en Gesem. Ze horen niet bij de Joden, maar bij de volken, die er in de buurt wonen. Deze mannen willen niet, dat Jeruzalem weer een echte stad wordt. Ze hebben een hekel aan de Joden. Zij willen hun macht niet verminderen en zelf leiders blijven in Juda.

"Waren die Joden maar nooit teruggekomen", zeggen ze tegen elkaar. "Straks worden ze misschien weer net zo' n machtig volk als vroeger. Dan veroveren ze natuurlijk meteen ons gebied Samaria, want dat hoorde vroeger bij hun land. We moeten er gewoon voor zorgen, dat hun stad nooit meer zo belangrijk wordt als vroeger. Helaas is het hun wel gelukt de tempel weer te herbouwen. Maar de muren zullen nooit worden gebouwd; daar zullen wij voor zorgen!" Zo praten ze verder:

"Nu er geen muren en poorten zijn, is Jeruzalem geen echte stad. Iedereen kan er zomaar binnenkomen en zo moet het blijven!"

Nehemia heeft niemand gezegd, wat zijn eigenlijke doel is, dat hij naar Jeruzalem gekomen is om de stadsmuren en poorten weer op te bouwen. Iedereen denkt dat hij hier als landvoogd gekomen is.

Dan wordt het donker. In de stille nacht rijdt hij op zijn ezel samen met enkele mannen om heel Jeruzalem heen. In het maanlicht kan hij rustig kijken wat er allemaal moet gebeuren. Wat schrikt hij als hij de puinhopen ziet! Nergens is nog een goed stuk muur en geen enkele poort is te gebruiken! Hij rijdt door de Dalpoort, richting de Slangenbron en de Mestpoort, daarna gaat hij naar de Bronpoort en de Koningsvijver. Nehemia wordt steeds verdrietiger bij het zien van de puinhopen. Hij moet zelfs afstappen, omdat de ezel niet verder kan door al het puin. Klimmend over de brokstukken maakt Nehemia zijn tocht rond de stad af.

“We moeten zo snel mogelijk aan het werk!” , zegt hij tegen de paar mannen die met hem zijn meegegaan.
De volgende dag roept hij de belangrijke mensen van de stad en de priesters bij zich. Hij vertelt hun: “Ik ben hier gekomen als landvoogd van Juda. Maar eigenlijk ben ik hier gekomen om de muren van onze stad weer op te bouwen. Onze God heeft mij geholpen om hier te kunnen komen! Koning Arthahsasta heeft mij toestemming gegeven. Niemand kan het ons dus verbieden. Hout om nieuwe poorten te maken, krijg ik van de houtvester van de koning. Maar ik kan dit werk natuurlijk niet alleen doen. God zal ons zeker helpen. En iedereen die kan bouwen, moet dat doen!”
“Wat geweldig, dat je ons komt helpen” , zeggen de Joden dankbaar. “Zonder u zou het ons nooit lukken. Altijd zitten vijanden ons dwars. Met veel moeite hebben we de tempel weer opgebouwd. Maar toen had iedereen er genoeg van. Nu u hier bent, nog wel met de toestemming van de koning van Perzië, moet het ons lukken!”

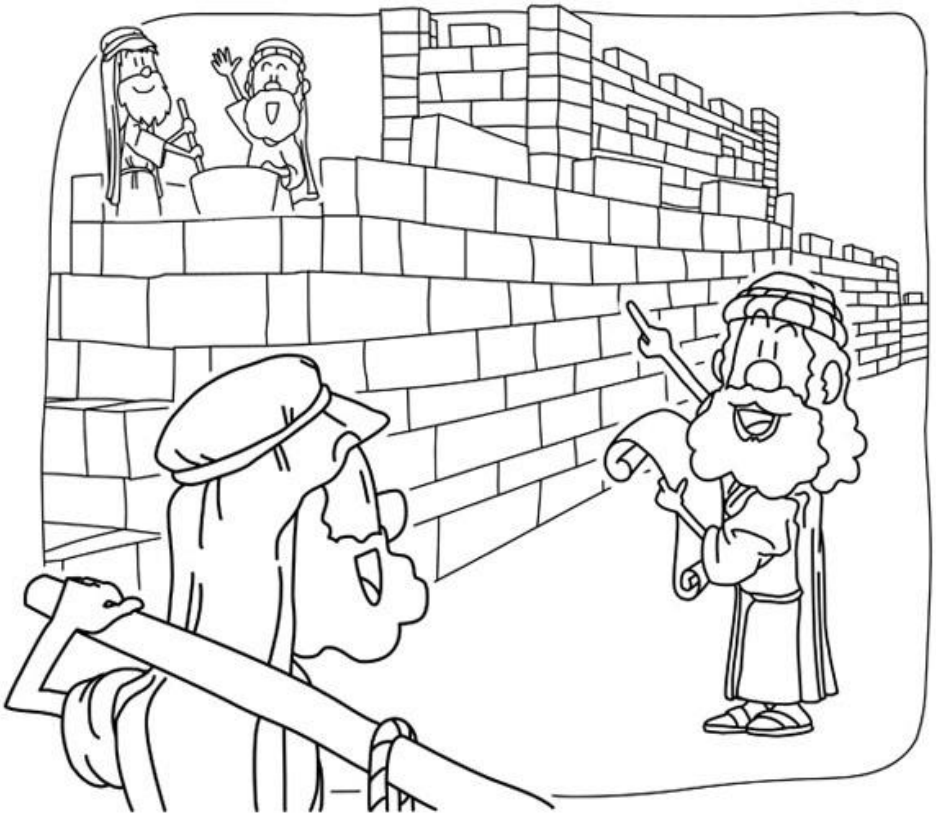

T R O O P S P A A H C S S F D D T H
B R E D E M U U R B R O N P O O R T
B A K O V E N T O R E N T H L W O I
L T B P P A A R D E N P O O R T O B
P E W A C H T P O O R T G U N N P I
A R N E K K E B O S H E L D E N L S
L M I A R Z O E S N P H B E R K A A
E L H E N W Z W T F B H C P U R D J
I A U W S A U W P G M V H O E K R L
S A I A C T H D O V N H S O D W E E
T Z S P G E E C O B E E H R J C D R
U N V E N R C R R R R T L T T N N I
I E A N I P V J T T O R E N I L O N
N V N D L O A Z A R J A M E K K H G
L O F E L O H P V I S P O O R T M A
B B G P E R P D U F V P A M C A E N
E R V O H T N T H N C E S O D U M G
M E S T P O O R T V T N K P F H W K

Herkeninningspunten van de muur (Nehemia 3)

Azarja
Bakoventoren
Bekken
Bovenzaal
Brede Muur
Bronpoort
Chananel
Dalpoort
Deuren
Einde
Eljasib
Helden
Helling
Hoek
Honderd
Huis van
Ingang
Lengte
Mestpoort
Ofel
Oostpoort
Oude poort
Paardenpoort
Paleistuin
Priester
Punt
Schaapspoort
Toren
Trappen
Vispoort
Wachtpoort
Wapendepot
Waterpoort

Verhaal 3: Problemen tijdens het bouwen

Alle inwoners van Jeruzalem gaan samen aan het werk om de muren van de stad te herbouwen. Nehemia vertelt aan elke man wat hij moet doen. Van de vroege morgen tot de late avond rijdt hij op zijn ezel om de stad heen. Overal bekijkt hij het werk en geeft hij aanwijzingen aan de hardwerkende mannen. Overal werken ook mannen aan de muren en de poorten, want er zijn ook zeer veel meters te herstellen.
Sanballat en zijn twee vrienden Tobia en Gesem zien natuurlijk meteen wat er gebeurt. "Hoe houden we dit tegen?", vragen ze elkaar. "Laten we hen eerst maar eens flink bang maken, misschien stoppen ze dan wel." Ze gaan naar Nehemia en zeggen: "Jullie komen natuurlijk in opstand tegen de koning als Jeruzalem straks weer sterk is. Vindt de koning het eigenlijk wel goed dat jullie de muren weer opbouwen? Wij zullen hem eens vertellen wat jullie hier aan het doen zijn!"
Nehemia laat zich niet bang maken. "Wij vertrouwen op onze God. Hij zal ons helpen bij dit werk. Jeruzalem is Zijn stad en dus ook onze stad. Jullie hebben hier niets mee te maken."
Er wordt enorm hard gewerkt; en ze schieten flink op. "Eerst moeten de muren in orde zijn, daarna komen de poorten erin.", heeft Nehemia gezegd. En zo gebeurt het. Uiteindelijk is de muur al klaar tot de helft van zijn oorspronkelijke hoogte.
Sanballat en zijn vrienden kijken woedend toe hoe snel het bouwen gaat. "Als we niet vlug iets verzinnen, zijn ze over een paar maanden klaar.", zeggen ze boos. Ze maken een gemeen plan. Ze willen Jeruzalem in de nacht aanvallen en overal paniek zaaien. Ondertussen lopen ze spottend rond aan de buitenkant van de muur. "Wat een zwak muurtje maken jullie. Als er een vos tegenop springt, brokkelt jullie mooie muurtje al af. Jullie hebben niet veel verstand van bouwen, dat zie je zo!"
Voordat ze hun gemene plan kunnen uitvoeren, heeft Nehemia het al gehoord. Hij bidt om hulp en daarna zegt hij tegen de bouwers: "De muur moet elke nacht bewaakt worden, want de vijanden willen ons doden." Vanaf dat moment lopen er elke nacht mannen met wapens op de muur. Dat zijn er heel wat, want de muur loopt om de hele stad heen natuurlijk.
Nu dit plan mislukt is, proberen de vijanden het overdag. "Als die bouwers bezig zijn met hun werk aan de muur, zien ze waarschijnlijk niet, dat er plotseling vijanden aankomen", zeggen ze.
Ook dit plan krijgt Nehemia te horen, en ook hier weet hij met Gods hulp raad op. Terwijl de ene helft van mannen bouwt, bewaakt de andere helft hen; met pijl en boog, pantsers en speren. De mannen die bouwen hebben zelf ook een zwaard bij zich. Sommige mannen hebben in één hand een wapen en in de andere hand hun gereedschap!

Overal lopen ook mannen met een bazuin die goed op de omgeving letten. Als ze ergens vijanden zien, blazen ze op hun bazuin om de bouwers te waarschuwen. Dit is een goed idee van Nehemia, want nu hoeven de bouwers niet zelf telkens rond te kijken en zo kunnen ze harder doorwerken. Zo bouwen ze door van ’ s morgens vroeg tot ’ s avonds laat.

“Na de muren gaan we meteen verder met de poorten”, zegt Nehemia. “Er komen sterke deuren in die met grendels en dwarsbalken gesloten kunnen worden. En ook op de muren komen weer torens te staan, om vijanden al in de verte aan te zien komen.” Hij loopt zo altijd wel ergens rond. Dag en nacht is hij bezig.

Sanballat ziet al zijn plannen om de bouw tegen te houden mislukken. “Als die Nehemia er niet was, zou het de Joden nooit lukken om alles te herbouwen. We moeten van die man af!” zegt hij tegen zijn vrienden. “We proberen hem buiten de stad te lokken. We zeggen dat we iets belangrijks met hem willen bespreken. Als hij buiten de muren is, doden we hem!”

Maar Nehemia antwoordt heel rustig op het verzoek om te komen: “Ik heb daar geen tijd voor.”

Vijf keer probeert Sanballat Nehemia in zijn val te lokken, maar Nehemia blijft weigeren. Ondertussen ziet hij, dat de poorten ook bijna klaar zijn. Als die gesloten kunnen worden, begint hij niets meer tegen Jeruzalem. Hij bedenkt nog één list. In Jeruzalem heeft hij een vriend: priester Semaja. Deze Semaja wil wel helpen tegen betaling.

Semaja gaat naar Nehemia en zegt huichelend: “Ik heb gehoord, dat de vijanden u en mij vannacht komen doden. Laten we in de tempel gaan en de deuren op slot doen. Daar zullen we veilig zijn.”

Verontwaardigd antwoordt Nehemia: “Denkt u dat ik ga vluchten? En dan nog wel naar de tempel? Ik mag helemaal niet in de tempel komen. Daar mogen alleen priesters komen. Dat heeft de Here God gezegd. Nee, ik ga verder met mijn werk!”

En zo wordt er doorgewerkt totdat het klaar is.

Lees dit verhaal in Nehemia 3 t/m 6

NEHEMIA HIELD VOL

Deze mannen probeerden Nehemia tegen te houden.
Teken hun gezichten.

Sanballat	**Tobia**	**Gesem**

Galaten 6:9
Laten wij niet moede worden goed te doen, want wanneer het eenmaal tijd is, zullen wij oogsten, als wij niet verslappen.

Rebus

Verhaal 4: Feest in Jeruzalem

En dan, na tweeënvijftig dagen heel hard werken door heel veel mannen samen is het grote werk klaar! De stad Jeruzalem heeft weer muren, poorten en torens! Met de hulp van God kon Nehemia naar Jeruzalem komen en daar zijn taak volbrengen. Sanballat, Tobia en Gesem en andere vijanden hebben heel erg geprobeerd de herbouw tegen te houden, maar dit is ze niet gelukt. Ze worden bang, want ze begrijpen dat dit werk met de hulp van de God van de Joden tot stand gebracht is. Nehemia geeft de opdracht: "De poorten mogen pas laat in de ochtend open en moeten al vroeg in de avond dicht!" Zo wilde hij de inwoners beschermen tegen de vijanden.
Samen met de priester Ezra wil Nehemia de Joden ook beschermen tegen de slechtheid van de mensen zelf. Hij vertelt ze welke dingen die niet goed zijn, ze moeten veranderen. Daarom leest Ezra de wet van God voor. Het volk begrijpt het. De rijke mensen zorgen niet voor de armen. Op die manier worden de rijken steeds rijker en de armen steeds armer. Dat vindt God niet goed. Veel priesters en Levieten doen hun werk niet zoals God dat wil. En andere mensen leven niet zoals God vindt dat het moet. Met hulp van Nehemia en Ezra willen de mensen veranderen en leven zoals God dat wil. Zo kunnen ze gelukkig zijn.
De inwijding van de muur van Jeruzalem wordt een groot feest om nooit te vergeten. Een groot zangkoor van Levieten beklimt de muur en splitst zich dan in tweeën. De beide koren gaan ieder een kant op; al zingend lopen ze over de muur tot ze weer bij elkaar komen. Het is prachtig om te horen en prachtig om te zien! Daarna gaat er een grote optocht van dankbare en blijde mensen naar de tempel.
Daar mogen de mensen hun dankbaarheid tonen. De priesters brengen grote offers aan de Here God. Opnieuw heeft Hij voor hen gezorgd. Ze wonen nu in een veilige stad!

Na een tijd komt Nehemia eindelijk terug bij koning Arthahsasta. Hij is weer schenker bij hem, net als vroeger. Het lijkt of er niets is gebeurd. Maar er is heel veel gebeurd in zijn leven. God heeft hem gebruikt om van Jeruzalem, Zijn stad, weer een veilige stad voor de inwoners te maken! Samen met God en samen met al die bouwers zijn de muren weer hersteld. Het land Juda wordt geen koninkrijk meer, zoals vroeger. Het blijft een provincie van het machtige rijk Perzië.

Lees dit verhaal in Nehemia 12

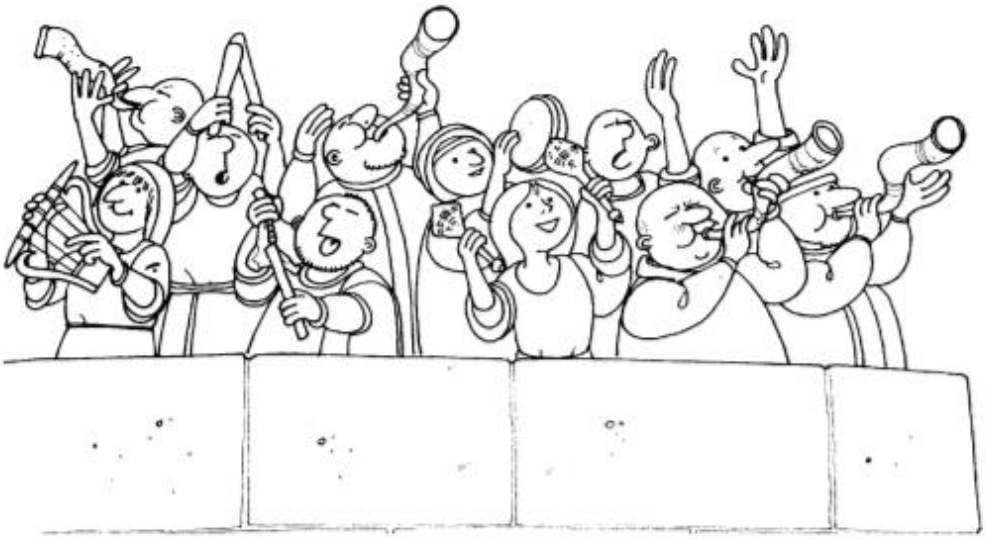

NEHEMIA VIERDE FEEST.

Puzzel

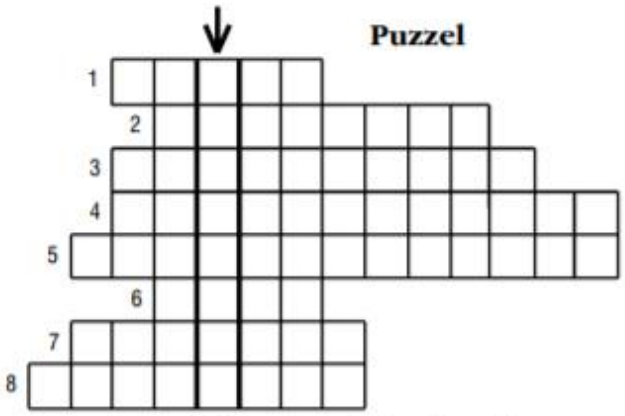

Teken hier vrolijke gezichten in:

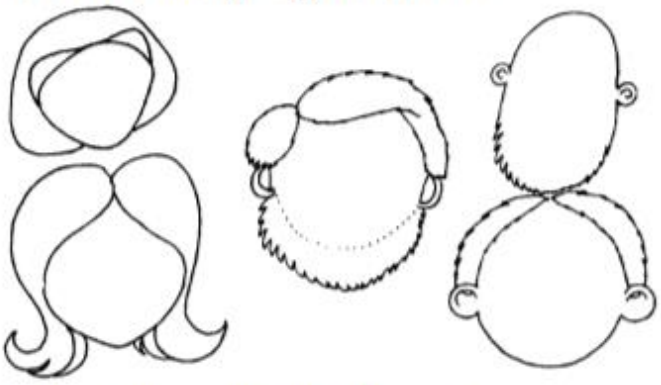

1. Wie was de man Gods met de muziekinstrumenten? (vs. 36)
2. Wie reinigden zich net als de priesters? (vs. 30)
3. In welke stad werd feest gevierd? (vs. 27)
4. Het tweede zangkoor liep tot de ..... en bleven staan bij de gevangenpoort. (vs. 39)
5. Welke zonen hadden trompetten? (vs. 35)
6. Wat was er herbouwd rondom Jeruzalem? (vs. 27)
7. Wie hadden dorpen gebouwd rondom Jeruzalem? (vs. 29)
8. De mensen kwamen naar Jeruzalem voor de feestelijke ..... (vs. 27)

Probeer dit vers uit je hoofd te leren:

Verblijdt u in de Here te allen tijde!
Wederom zal ik zeggen: verblijdt u!

Filippenzen 4:4

God had de mensen ..... met grote vreugde.
Vul het woord in dat je van boven naar beneden in de verticale balk kunt lezen.